

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 558/2007**z dnia 23 maja 2007 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na przywóz młodych byków opasowych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Harmonogram CXL Światowej Organizacji Handlu (WTO) wymaga od Wspólnoty otwarcia rocznego kontyngentu taryfowego na przywóz 169 000 sztuk młodych byków opasowych. Jednakże w wyniku negocjacji, które doprowadziły do zawarcia porozumienia w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT 1994 ⁽²⁾, zatwierdzonego decyzją Rady 2006/333/WE ⁽³⁾, Wspólnota zobowiązała się do włączenia do swojego harmonogramu w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich zwiększenia tego przywozowego kontyngentu taryfowego do 24 070 sztuk.
- (2) Konieczne jest ustanowienie szczegółowych zasad otwarcia i zarządzania niniejszym przywozowym kontyngentem taryfowym w okresach od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca roku następnego.
- (3) Zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1254/1999 przywozem do Wspólnoty powinno się zarządzać z wykorzystaniem pozwoleń na przywóz. Jednakże zarządzanie niniejszym kontyngentem powinno odbywać się dwuetapowo: najpierw przyznawane są uprawnienia do przywozu, a następnie wydaje się pozwolenia na przywóz, zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 z 31 sierpnia 2006 r. ustanawiającego wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽⁴⁾. W ten sposób podmioty gospodarcze, które uzyskały uprawnienia do przywozu, powinny mieć możliwość zadecydowania, w okresie obowiązy-

wania kontyngentu, w którym momencie ubiegać się o pozwolenia na przywóz, mając na uwadze swój rzeczywisty obrót handlowy. W każdym przypadku rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 ogranicza okres ważności pozwoleń do ostatniego dnia okresu obowiązywania przywozowych kontyngentów taryfowych.

- (4) Konieczne jest ustanowienie zasad dotyczących składania wniosków oraz informacji podawanych na wnioskach i na pozwoleniach, tam gdzie to konieczne jako uzupełnienie lub odstępstwo od niektórych przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1445/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny oraz uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 2377/80 ⁽⁵⁾ oraz przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych ⁽⁶⁾.
- (5) Rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 ustanawia w szczególności szczegółowe przepisy w sprawie wniosków o uprawnienia do przywozu, statusu wnioskodawców oraz wydawania pozwoleń na przywóz. Przepisy wymienionego rozporządzenia powinny mieć zastosowanie, od dnia 1 lipca 2007 r., do pozwoleń na przywóz wydanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, nie naruszając dodatkowych warunków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.
- (6) Aby zapobiec spekulacji, ilości do wykorzystania w ramach kontyngentu powinny zostać udostępnione podmiotom, które mogą wykazać, że rzeczywiście zajmowały się przywozem z krajów trzecich na dużą skalę. Mając to na uwadze, jak również dbając o zapewnienie skutecznego zarządzania, odnośni handlowcy powinni spełniać wymóg przywozu co najmniej 50 zwierząt w każdym z dwóch okresów referencyjnych określonych w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, zważywszy na fakt, że partię 50 zwierząt można uznać za partię opłacalną ekonomicznie. Ponadto ze względów administracyjnych należy zezwolić państwom członkowskim na akceptowanie poświadczonych kopii dokumentów będących dowodem prowadzenia wymiany handlowej z krajami trzecimi.

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 11.5.2006, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 124 z 11.5.2006, str. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 35. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1965/2006 (Dz.U. L 408 z 30.12.2006, str. 27).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

- (7) Również w celu zapobiegania spekulacji należy ustalić kwotę zabezpieczenia z tytułu uprawnień do przywozu, pozwolenia na przywóz nie powinny podlegać przeniesieniu oraz pozwolenia powinny być wydawane podmiotom gospodarczym wyłącznie w odniesieniu do ilości, na które zostały im przyznane uprawnienia do przywozu.
- (8) W celu nałożenia na podmioty obowiązku ubiegania się o pozwolenia na przywóz dla wszystkich przyznanym uprawnień do przywozu należy ustalić, że złożenie wniosku o pozwolenie w odniesieniu do przyznanym ilości stanowi, w wypadku zabezpieczenia z tytułu uprawnień do przywozu, podstawowy wymóg w rozumieniu rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2220/85 z dnia 22 lipca 1985 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu zabezpieczeń w odniesieniu do produktów rolnych⁽¹⁾.
- (9) Z doświadczenia wynika, że właściwe zarządzanie kontyngentem wymaga również, aby posiadacz pozwolenia był faktycznym importerem. Dlatego taki importer powinien aktywnie uczestniczyć w kupnie, transporcie i przywozie odnośnych zwierząt. Udokumentowanie tych czynności powinno zatem również stanowić zasadniczy wymóg w odniesieniu do zabezpieczenia pozwoleń, w rozumieniu rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.
- (10) Stosowanie niniejszego kontyngentu taryfowego wymaga skutecznych kontroli określonych miejsc przeznaczenia przywożonych zwierząt. Zwierzęta powinny być zatem tuczone w państwie członkowskim, które przyznało uprawnienia do przywozu.
- (11) Zabezpieczenie musi być wniesione, aby zapewnić, że zwierzęta są tuczone przez przynajmniej 120 dni w wyznaczonych miejscach produkcji. Kwota zabezpieczenia powinna obejmować różnicę między cłem wynikającym ze Wspólnej Taryfy Celnej a obniżoną stawką celną obowiązującą w dniu dopuszczenia omawianych zwierząt do swobodnego obrotu.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym otwiera się kontyngent taryfowy na 24 070 sztuk młodych byków objętych kodami 0102 90 05, 0102 90 29 lub 0102 90 49 i przeznaczonych do tuczenia

⁽¹⁾ Dz.U. L 205 z 3.8.1985, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006.

we Wspólnocie w perspektywie wieloletniej na okresy od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca roku następnego (okresy obowiązywania przywozowego kontyngentu taryfowego).

Kontyngentowi taryfowemu nadaje się numer porządkowy 09.4005.

2. Cła przywozowe stosowane w ramach kontyngentu taryfowego określonego w ust. 1 wynoszą 16 % *ad valorem* plus 582 EUR za tonę netto.

Stawka celna przewidziana w akapicie pierwszym jest stosowana, pod warunkiem że przywożone zwierzęta są tuczone przynajmniej przez 120 dni w państwie członkowskim, które wystawiło pozwolenie na przywóz.

Artykuł 2

1. Zarządzanie przywozowym kontyngentem taryfowym, o którym mowa w art. 1 ust. 1, odbywa się dwuetapowo: najpierw przyznawane są uprawnienia do przywozu, a następnie wydaje się pozwolenia na przywóz.

2. O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, stosuje się przepisy rozporządzeń (WE) nr 1445/95, (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1301/2006.

Artykuł 3

1. Do celów zastosowania art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 wnioskodawcy wykazują, że dokonali przywozu co najmniej 50 zwierząt objętych kodem CN 0102 90 podczas każdego z dwóch okresów referencyjnych określonych w wymienionym artykule oraz że byli komercyjnie i logistycznie odpowiedzialni za zakup, transport i odprawę dopuszczającą do swobodnego obrotu odnośnych zwierząt.

Dowód spełnienia tych warunków stanowią wyłącznie następujące dokumenty:

a) kopie dokumentów, o których mowa w art. 5 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, należycie poświadczone przez organy celne;

b) oryginał faktury handlowej lub jej poświadczona kopia, sporządzona na nazwisko posiadacza pozwolenia przez sprzedawcę lub jego przedstawiciela, posiadających siedzibę w kraju trzecim wywozu, oraz dowód płatności dokonanej przez posiadacza pozwolenia lub otwarcia przez posiadacza pozwolenia nieodwołalnej akredytywy dokumentowej na rzecz sprzedawcy;

c) konosament lub, w stosownych przypadkach, dokument przewozu drogą lądową lub powietrzną wystawiony na nazwisko posiadacza pozwolenia i obejmujący odnośne zwierzęta.

2. Spółka utworzona poprzez połączenie spółek, z których każda wykazuje przywozy referencyjne zgodne z minimalną ilością wskazaną w ust. 1 akapit pierwszy, może wykorzystać te przywozy referencyjne jako dowód prowadzenia działalności handlowej.

Artykuł 4

1. Wnioski o uprawnienia do przywozu należy składać do godziny 13.00 czasu brukselskiego dnia 1 czerwca roku poprzedzającego dany okres przywozowego kontyngentu taryfowego.

2. Zabezpieczenie w wysokości 3 EUR za sztukę bydła związane z uprawnieniami do przywozu składane jest właściwemu organowi wraz z wnioskiem o przyznanie uprawnień do przywozu.

3. Piątego dnia roboczego po upływie terminu składania wniosków, najpóźniej o godzinie 16.00 czasu brukselskiego, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o całkowitej ilości, w odniesieniu do której złożono wnioski.

Artykuł 5

1. Uprawnienia do przywozu przyznaje się od siódmego do szesnastego dnia roboczego po upływie terminu składania powiadomień, o którym mowa w art. 4 ust. 3.

2. Jeśli zastosowanie współczynnika przydziału wymienionego w art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 powoduje przyznanie mniejszych uprawnień do przywozu niż te, o które ubiega się wnioskodawca, zabezpieczenie złożone zgodnie z art. 4 ust. 2 zostaje bezzwłocznie zwrócone w odpowiedniej proporcji.

Artykuł 6

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu ilości przyznaných w ramach kontyngentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, odbywa się za okazaniem pozwolenia na przywóz.

2. Wnioski o pozwolenie na przywóz obejmują całkowitą przyznaną ilość. Ten obowiązek stanowi podstawowy wymóg w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

Artykuł 7

1. Wnioski o pozwolenie na przywóz mogą być składane wyłącznie w państwie członkowskim, w którym wnioskodawca ubiegał się o i uzyskał uprawnienia do przywozu w ramach kontyngentu określonego w art. 1 ust. 1.

Każdorazowe wydanie pozwolenia na przywóz powoduje odpowiednie ograniczenie uzyskanych uprawnień do przywozu oraz, w odpowiedniej proporcji, bezzwłoczny zwrot zabezpieczenia złożonego zgodnie z art. 4 ust. 2.

2. Pozwolenia na przywóz wydaje się na wniosek i wystawia na nazwę podmiotu gospodarczego, który otrzymał uprawnienia do przywozu.

3. Wnioski o pozwolenie na przywóz oraz pozwolenia na przywóz zawierają następujące informacje:

a) w polu 8, kraj pochodzenia;

b) w polu 16, co najmniej jeden spośród następujących kodów CN: 0102 90 05, 0102 90 29 lub 0102 90 49;

c) w polu 30, numer seryjny kwoty (09.4005) oraz jedną z adnotacji określonych w załączniku I.

Artykuł 8

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 prawa wynikające z pozwoleń na przywóz wydanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie podlegają przeniesieniu.

2. Przyznanie pozwolenia na przywóz uwarunkowane jest złożeniem zabezpieczenia w wysokości 12 EUR za sztukę bydła, które wnioskodawca powinien złożyć wraz z wnioskiem o pozwolenie.

3. W drodze odstępstwa od przepisów sekcji 4 tytułu III rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 zabezpieczenie określone w ust. 2 niniejszego artykułu nie może zostać uwolnione do czasu przedstawienia dowodów na to, że posiadacz pozwolenia był komercyjnie i logistycznie odpowiedzialny za zakup, transport i odprawę dopuszczającą do swobodnego obrotu odnośnych zwierząt, zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

1. W momencie dopuszczenia do swobodnego obrotu importer dostarcza dowód na to, że:

a) przekazał pisemne zobowiązanie do informowania w terminie jednego miesiąca właściwego organu państwa członkowskiego, który wydał pozwolenie, o gospodarstwie lub gospodarstwach, w których ma być tuczone młode bydło;

b) złożył zabezpieczenie w kwocie ustanowionej dla każdego kwalifikującego się kodu CN z załącznika II do właściwego organu państwa członkowskiego, który wydał pozwolenie. Tuczenie przywiezionych zwierząt w tym państwie członkowskim przez okres przynajmniej 120 dni od daty przyjęcia zgłoszenia celnego dopuszczającego do swobodnego obrotu jest wymogiem podstawowym w rozumieniu art. 20 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

2. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej zabezpieczenie określone w ust. 1 lit. b) jest uwalniane tylko wtedy, gdy właściwemu organowi państwa członkowskiego dostarczony jest dowód na to, że młode bydło:

- a) zostało utuczone w gospodarstwie lub gospodarstwach wymienionych zgodnie z ust. 1;
- b) nie zostało poddane ubojowi przed upływem terminu 120 dni od dnia przywozu; lub
- c) zostało poddane ubojowi z powodów zdrowotnych lub padło w wyniku choroby lub wypadku przed upływem tego terminu.

Zabezpieczenie jest zwalniane niezwłocznie po dostarczeniu takiego dowodu.

Jednakże w przypadku, gdy termin określony w ust. 1 lit. a) nie został dotrzymany, zabezpieczenie, które ma być zwolnione, jest obniżane o:

— 15 %, oraz o

— 2 % pozostałej kwoty za każdy dzień, o który został przekroczony ten termin.

Kwoty, które nie są uwolnione, ulegają przepadkowi.

3. Jeżeli dowód określony w ust. 2 nie zostanie dostarczony w terminie 180 dni od daty przywozu, zabezpieczenie ulega przepadkowi.

Jednakże jeśli taki dowód nie zostanie dostarczony w terminie 180 dni przewidzianych w akapicie pierwszym, lecz jest wystawiony w terminie sześciu miesięcy po tym okresie, kwota utracona, pomniejszona o 15 % zabezpieczenia, jest wypłacana.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 maja 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Adnotacje określone w art. 7 ust. 3 lit. c)

- w języku bułgarskim: Живи мъжки животни от рода на едрия рогат добитък с живо телло ненадвншавашо 300 кг за глава добитък, предназначени за угояване [Регламент (ЕО) № 558/2007]
- w języku hiszpańskim: Bovinos machos vivos de peso vivo inferior o igual a 300 kg [Reglamento (CE) n° 558/2007]
- w języku czeskim: Živí býci s živou váhou nepřevyšující 300 kg na kus, na výkrm (Nařízení (ES) č. 558/2007)
- w języku duńskim: Levende ungtyre til opfedning, med en levende vægt på ikke over 300 kg pr. dyr (forordning (EF) nr. 558/2007)
- w języku niemieckim: Lebende männliche Rinder mit einem Gewicht von höchstens 300 kg je Tier, zur Mast bestimmt (Verordnung (EG) Nr. 558/2007)
- w języku estońskim: Elusad isasveised elusmassiga kuni 300 kg, nuumamiseks (määrus (EÜ) nr 558/2007)
- w języku greckim: Ζώντα βοοειδή με βάρος ζώντος που δεν υπερβαίνει τα 300 kg ανά κεφαλή, προς πάχυνση [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 558/2007]
- w języku angielskim: Live male bovine animals of a live weight not exceeding 300 kg per head, for fattening (Regulation (EC) No 558/2007)
- w języku francuskim: Bovins mâles vivants d'un poids vif inférieur ou égal à 300 kg par tête, destinés à l'engraissement [règlement (CE) n° 558/2007].
- w języku włoskim: Bovini maschi vivi di peso vivo non superiore a 300 kg per capo, destinati all'ingrasso [regolamento (CE) n. 558/2007]
- w języku łotewskim: Jaunbulli nobarošanai, kuru dzīvsvars nepārsniedz 300 kg (Regula (EK) Nr. 558/2007)
- w języku litewskim: Penėjimui skirti gyvi vyriškos lyties galvijai, kurių vieno gyvasis svoris yra ne didesnis kaip 300 kg (Reglamentas (EB) Nr. 558/2007)
- w języku węgierskim: Legfeljebb 300 kg egyedi élőtömegű élő hím szarvasmarhaféle, hizlalás céljára (558/2007/EK rendelet)
- w języku maltańskim: Annimali bovini hajjin tas-sess maskil b'piz ħaj li ma jisboqx it-300 kg kull ras, għat-tismin (ir-Regolament (KE) Nru 558/2007)
- w języku niderlandzkim: Levende mannelijke mestrunderen met een gewicht van niet meer dan 300 kg per dier (Verordening (EG) nr. 558/2007)
- w języku polskim: Żywe młode byki o żywej wadze nieprzekraczającej 300 kg za sztukę bydła, opasowe (rozporządzenie (WE) nr 558/2007)
- w języku portugalskim: Bovinos machos vivos com peso vivo inferior ou igual a 300 kg por cabeça, para engorda [Regulamento (CE) n.º 558/2007]
- w języku rumuńskim: Masculi vii din specia bovină cu o greutate în viu mai mică sau egală cu 300 kg per cap, destinați îngrășării [Regulamentul (CE) nr. 558/2007]
- w języku słowackim: Živé býčky so živou hmotnosťou do 300 kg na kus, určené pre ďalší výkrm [nariadenie (ES) č. 558/2007]
- w języku słoweńskim: Živo moško govedo za pitanje, katerega živa teža ne presega 300 kg na glavo (Uredba (ES) št. 558/2007)
- w języku fińskim: Lihotettaviksi tarkoitettuja eläviä urospuolisia nautaeläimiä, elopaino enintään 300 kg/eläin (asetus (EY) N:o 558/2007)
- w języku szwedzkim: Levande handjur av nötkreatur som väger högst 300 kg, för gödning (förordning (EG) nr 558/2007)

ZAŁĄCZNIK II

Kwoty zabezpieczeń

Byki opasowe (kod CN)	Kwota (EUR) za sztukę
0102 90 05	28
0102 90 29	56
0102 90 49	105